

under omfattende Restauration i de sidste Aar. „I Overensstemmelse med den lagte Plan fremførtes af begge Direktører i Museets 1ste Afdelings Indstilling vedrørende Forslag til Finansloven for 1907—08 Andragende om, at der maatte søges en Bevilling paa 4,950 Kr. til Tilvejebringelse af Kopier af Mindesmærker. Da vi senere have erfaret, at Beløbet ikke var optaget i Finanslovsforslaget, indgave begge Direktører under 1. Oktober f. A. et Andragende, at det maatte tilstaa under Konto b. 5.“ Jeg fandt nemlig den Gang, at 5,000 Kr. var for stor en Sum til denne Sag, der i det hele stod noget tvivlsomt for mig, og jeg havde derfor ikke optaget den begærede Bevilling paa Finanslovsforslaget. Der forelaa altsaa en Indstilling om at tage disse Penge af det til Nationalmuseets Raadighed staaende Beløb paa b. 5., hvad jeg heller ikke ønskede. „En Ændring i Planen fremkom nu, idet der ved Museets 1ste Afdelings Udgravning i Sommeren 1906 tilvejebragtes et Opstillingsobjekt, som hidtil ikke havde været for Haanden, nemlig en Jættestue paa Nørregaard under Grevskabet Hardenberg“.

Det havde oprindeligt ikke været Planen, at denne Jættestue skulde opstilles, men Nationalmuseet havde et Par Aar haft Opmærksomheden henvendt paa denne Jættestue, som stod Fare for at blive ryddet. Museet i Maribo havde ønsket at erhverve den, men havde ikke Plads paa sin Grund til Opstillingen. Der blev derfor Lejlighed for Nationalmuseet til at erhverve den og opstille den i Gaarden, altsaa mod den oprindelige Plan, som væsentlig gik ud paa Kopier. At opstille den paa den alt indrettede forhistoriske Firkant i Museumsgaarden ved Siden af Dyssen, var ikke gørligt. Saaledes bestemtes det under Samraad mellem begge Direktørerne og Bygningsinspektøren og i fuld Enighed mellem de tre Parter, at begge Gaardens Firkanter skulde modtage forhistoriske Monumenter: Jættestuen skulde staa paa den ene Plads, Dyssen paa den anden. Fra alle Sider var man enig om, at dette egentlig var heldigere end den først paatænkte Ordning.

Jættestuen blev gratis overdraget til Museet, og til dens Opstilling havde der tilstrækkelige Midler af det ordinære Budget; Udførelsen af de fleste planlagte Kopier kunde nu spares. Man henstillede saa til mig, at 2,000 Kr. maatte tages paa Konto B. 5., men jeg fandt det rigtigst, at Rigsdagen fik Lejlighed til at

afgøre Sagen, og at det i det hele vilde være tvivlsomt, om den paaberaabte Konto kunde anvendes som foreslaaet. Der er altsaa her Tale om, at man i den ene Side af Museumsgaarden har faaet et Gravkammer opstillet og paa den anden Side, i Stedet for en Række Kopier af andre Mindesmærker, ønsker at opstille en Kopi af en smuk Dysse, hvortil de 2,000 Kr. ere begærede. Det er tiltraadt af et Flertal, men, som jeg nævnedes før: Smag og Behag er forskellig, der er nogle, der ikke synes om denne Ordning. Man vil imidlertid, synes det mig, efter at Gravkammeret er opstillet paa den ene Side af Gaarden, føle, at der mangler noget, naar der ikke findes en tilsvarende Opstilling paa den anden Side af Gaarden.

Fremdeles vil jeg takke for Tiltrædelser af den af mig foreslaaede forhøjede Bevilling af 5,000 Kr. aarlig til Rejseunderstøttelse til Lærere og Lærerinder ved de højere Almenskoler og Realskoler. Den Stilling, de levende Sprog have faaet ved Almenskoleloven, og Kravet om, at Undervisningen skal gives paa vedkommende fremmede Sprog, gør det meget ønskeligt, ja, paatrængende nødvendigt, at en hel Del flere af disse Skolers Lærere og Lærerinder kunne drage ud til fremmede Lande i Sommerferien og gennemgaa Kursus. Det blev af den ærede Ordfører omtalt, at det var ønskeligt, at disse Stipendiater vidste, hvor de kunde modtage en saadan Undervisning. Ja, for det engelske Sprogs Vedkommende holdes der, som ogsaa berørt af den ærede Ordfører, Sommermøder skiftevis paa Universiteterne i Cambridge og Oxford, som ere beregnede dels for indfødte og dels for vidtkomne fremmede. Endvidere holdes der paa Londons Universitet hvert Aar et Feriekursus for fremmede. Programmer for disse forskellige Kursus komme hvert Foraar hertil og blive sendte omkring til samtlige paagældende Skoler, saa enhver af disses Lærere, der ønske Stipendium til Udvidelse af deres engelske Kundskaber, forud har rigelig Tid til at bestemme, hvorhen de ville søge, og hvilket Kursus de ville benytte.

Med Hensyn til § 26 vil jeg rette en Tak til det ærede Udvalg for dets Tilslutning til et Bidrag til Skolesangstævnet i Svendborg. Det glæder mig særlig, at den Stemning, der i Fjor viste sig mod disse Stævner, ikke har været saa stærk, at den har forhindret, at man gør en Prøve ved Stævnet i Svendborg. Jeg haaber, at det